

Cane Corso Club

Finland

CANE CORSO
- JALOSTUKSEN TAVOITEOHJELMA

Cane corsojen rotukohtainen jalostuksen tavoiteohjelma
Hyväksytty rotua harrastavan yhdistyksen yleiskokouksessa pp.kk.vuosi
Hyväksytty rotujärjestön yleiskokouksessa pp.kk.vuosi
SKL:n jalostustieteellinen toimikunta hyväksynyt pp.kk.vuosi

Sisällys:

1. Yhteenveto.....	3
2. Rodun tausta.....	4
3. Järjestöorganisaatio ja sen historia.....	5
4. Nykytilanne.....	6
4.1 Populaation koko ja rakenne.....	6
4.2 Luonne ja käyttöominaisuudet.....	7
4.3 Terveys.....	7
4.3.1 PEVISA-ohjelmaan sisällytetyt sairaudet.....	7
4.3.2 Muut Suomessa rodulla todetut merkittävät sairaudet.....	10
4.3.3 Yhteenveto rodulla muissa maissa tai kirjallisuudessa kuvatuista sairauksista.....	10
4.4 Ulkomuoto.....	11
5. Yhteenveto aiemman tavoiteohjelman toteutumisesta.....	13
6. Jalostuksen tavoitteet ja strategiat.....	13
6.1 Visio.....	13
6.2 Rotujärjestön tavoitteet.....	14
6.3 Rotujärjestön strategia.....	14
6.4 Uhat ja mahdollisuudet.....	14
6.5 Varautuminen ongelmiin.....	15
6.6 Toimintasuunnitelma JTO:n toteuttamiseksi.....	16
7. Tavoiteohjelman toteutumisen seuranta.....	17
8. Liitteet.....	17

CANE CORSO - JALOSTUKSEN TAVOITEOHJELMA

1. YHTEENVETO

Jalostuksen tavoiteohjelman tarkoituksena on koota yhteen oleellinen tieto cane corsosta, sen taustoista ja nykytilasta sekä rodun jalostuksen suunnittelussa ja toimeenpanossa tarvittavista taustatekijöistä.

Cane corso on hyvin vanha italialainen työkoirarotu. Se polveutuu suoraan muinaisista Rooman valtakunnassa käytetyistä sota- ja taistelukoiraista (canis pugnax ja molossi of epiro). Vuonna 1996 FCI tunnusti rodun ja rotumääritelmän. Suomeen ensimmäiset cane corsot rekisteröitiin 1990-luvun lopulla. Suomalainen rotuyhdistys, Cane Corso Club Finland ry (CCCF), perustettiin vuonna 2005 ja se toimii Bullmastiffit ja Mastiffit ry:n alaisuudessa. Yhdistyksen tarkoituksena on toimia cane corso -rotua harrastavien henkilöiden yhdistäjänä koko maassa, edistää ja auttaa rodun jalostusta ja kasvatusta sekä tehdä rotua tunnetuksi ja turvata sille kuuluvia arvokkaita ominaisuuksia.

Rotumääritelmän mukaan cane corso on omaisuuden, perheen ja karjan vartija, äärimmäisen ketterä ja herkästi reagoiva. Se on vahva, itsenäinen ja dominoiva koira. Se on utelias ja äärimmäisen kiinnostunut kaikesta ympärillään olevasta. Työkoirarotuna se tarvitsee toimintaa joka päivä. Cane corson luonteelle on ominaista, että se suhtautuu varauksellisesti ja välinpitämättömästi vieraisiin. Siltä on turha odottaa suurta kunnioitusta ihmisiä kohtaan, joita se ei tunne. Se ei saa silti olla aggressiivinen. Ulkomuodoltaan cane corson tulisi olla roteva ja vahva, mutta kuitenkin tyylikäs. Kooltaan se on keskisuuri tai suuri.

Suomessa arvioidaan olevan noin 40-60 cane corsoa. Kennelliiton rekisterissä on tällä hetkellä (08/2006) 43 cane corsoa, joista tuontikoiria on 25. Populaation pienuus tulee huomioida rodun jalostuksessa eli tavoitteena olisi saavuttaa mahdollisimman laaja geenipohja. Se vaatii suunnitelmallisuutta sekä kasvattajilta että rodun jalostustoimikunnalta. Tiivis yhteistyö ulkomaalaisten kasvattajien kanssa on toivottavaa ja auttaa pitämään geenipoolin kohtuullisen suurena. Koiria tulee tuoda harkiten eri linjoista. Koirien hankinnassa on huomioitava rodun kotimaassa käytettävä linjasiitos ja matadorurosten käyttö.

Edellisessä jalostuksen tavoiteohjelmassa (JTO2002) jalostuksen painopisteeksi määriteltiin, että jalostusyksilöiden tulee olla rotumääritelmän mukaisia. Erityistä huomiota kiinnitettiin yksilön luonteeseen ja terveyteen. Samat painotukset koskevat myös tätä JTO:a. Rotuyhdistyksen käsitys on, että cane corson luonne nykyisellään vastaa rotumääritelmän antamaa kuvausta ja koirat soveltuisivat hyvin alkuperäiseen käyttötarkoitukseensa. Luonneongelmia aiheuttavia ominaisuuksia ovat ennen kaikkea liiallinen arkuus tai aggressiivisuus. Myöskään toimintakyvytön tai -haluton koira ei vastaa rodun tyyppillistä luonnetta, eikä näitä piirteitä tule suosia jalostuksessa.

Rodun terveyden säilyttämiseksi noudatetaan PEVISA-ohjelmaa. Cane corsojen PEVISA-ohjelmaan on sisällytetty lonkkanivelen dysplasia HD sekä kyynärnivelen dysplasia ED.

PEVISA-ohjelma, joka astuu jalostuksen tavoiteohjelman kanssa voimaan 1.1.2007, on seuraavanlainen:

- Lonkkaniveldysplasian raja-arvona D, kuvausikärajana 18kk
- Kyynärnivelen kuvauspakko ilman raja-arvoa, kuvausikärajana 12kk
- Silmätarkastuspakko ennen astutusta, tulos ei vaikuta koiran jalostuskäyttöön

Lisäksi rotuyhdistyksen mielestä tulee kiinnittää huomiota molossityyppisille roduille tyyppillisiin silmänsairauksiin, kuten ektropiumiin, entropiumiin ja kirsikkasilmäisyyteen (cherry eye).

Terveystilannetta seurataan tulevaisuudessa mm. rotuyhdistyksen jäsenille suunnattujen kyselyjen avulla. PEVISA:an kuuluvien sairauksien osalta suoritetaan jatkuvaa seurantaa ja jos on tarpeen, tarkennetaan PEVISA:n vaatimuksia. PEVISA:an kuulumattomien sairauksien osalta informoidaan kasvattajia seikoista, joilla on tai tulisi olla merkitystä jalostusvalinnoissa. Tavoitteena on, että kaikki jalostukseen käytettävät koirat olisi jalostustarkastettu. Tuontikoirien jalostustarkastuksia haittaa tyypistyskielto; tuonneista osalla on edelleen tyvistetyt korvat ja häntä.

Rodun ulkomuodon suhteen keskeisenä jalostustavoitteena on saada oikea rotutyyppi vallitsevaksi. Suomalaisessa populaatiossa ulkomuodon monimuotoisuus ja laadun vaihtelevuus on selkeästi nähtävissä. Tämä johtuu siitä, että kanta koostuu tällä hetkellä lähes kokonaan tuontikoirista, joita on tuotu useasta maasta ja eri kasvattajilta. Yhtenäisen

rotutyypillisen ulkomuodon saavuttamiseksi onkin jalostukseen käytettävien koirien valinta tehtävä huolellisesti. Terveen työkoiran rakenteen säilyttämistä tulee edesauttaa. Kasvattajien tulee pyrkiä mahdollisimman rotutyypillisiin, tasapainoisiin ja terverakenteisiin koiriin. Leimaa antavin piirre cane corson ulkomuodossa on pää ja ilme, jotka erottavat sen muista roduista. Näitä ominaisuuksia tulee kasvattajien erityisesti vaalia kasvatustyössään. Lisäksi kasvattajien tulisi suhtautua kriittisesti käyttämänsä jalostusmateriaalin virheisiin. Suomen kannassa esiintyy esim. kohtalaisen paljon väärän purennan omaavia koiria.

Cane corso on virallisesti hyväksyttyä rotuna nuori, sen käyttöominaisuudet ovat hyvin jäljellä, eikä jakaantumista käyttö- ja näyttelylinjaan ole havaittavissa. Tätä hienoa tilannetta tulisi vaalia ja jalostukseen käyttää luonneominaisuuksiltaan tyyppillisiä, työkykyisiä ja aktiivisia koiria. Vaikka jalostuksessa painotetaan ulkomuotoseikkoja, olisi toivottavaa, että myös cane corson rakenne pysyisi työkoiralle sopivana ja sille tyyppillinen liikkuvuus ja ketteryys säilyisivät. Tulevaisuudessa olisi toivottavaa saada rodulle palveluskoiraoikeudet, jotta edellä mainittuja työ- ja käyttöominaisuuksia pystyttäisiin hyödyntämään suuremman harrastajajoukon piirissä. Cane corson ollessa vaativa ja voimakas rotu, on toivottavaa, että rodun edustajat päätyisivät ennemmin aktiivisten koiraharrastajien käsiin kuin ainoastaan seurakoiriksi.

Rotujärjestö pitää toivottavana, että rodun kasvatustyö tulee olemaan vastuuntuntoisten kasvattajien käsissä. Kaikki pennut tulee rekisteröidä ja kasvattajan tulee pyrkiä myymään pennut vastuuntuntoisiin, koirakokemusta omaaviin koteihin. Kasvattajien keskinäisten välien tulee olla avoimet ja erilaiset uhkakuvat ja mahdolliset ongelmat tulee nostaa avoimesti esille. Kaikkien cane corsojen parissa toimivien tulee levittää positiivista ja asiallista informaatiota rodusta.

2. RODUN TAUSTA

Cane corso on hyvin vanha italialainen työkoirarotu. Se polveutuu suoraan muinaisista Rooman valtakunnassa käytetyistä sota- ja taistelukoivist (canis pugnax ja molossi of epiro). Corso nimen syntyperästä ei olla aivan varmoja. On mahdollista, että nimi tulee kreikankielisestä sanasta kortos, joka tarkoittaa seinää/muuria tai latinankielestä sanasta cohors, joka tarkoittaa pihamaan vahtia.

Cane corso on luultavasti kehitetty risteyttämällä sota- ja taistelukoiria jonkun suuren, ajavan koiran kanssa, jolta rotu on saanut itselleen mastiffiksi ainutlaatuisen nopeuden. Rooman valtakunnan tuhon jälkeen cane corsoja käytettiin moninaisissa tehtävissä Etelä-Italiassa Puglian, Calabrian ja Sisilian maakunnissa. Pääasialliset tehtävät olivat omaisuuden vartiointi, karjan suojeleminen ja paimentaminen sekä suurriistan metsästys. Cane corsot toimivat myös teurastajien ja ohjastajien apureina.

1970-luvulla muutamat ihmiset kiinnostuivat rodusta ja ryhtyivät tekemään työtä, jotta rodun kanta saataisiin elvytettyä ja rotu saisi ENCI:n ja FCI:n standardin. Vuonna 1976 cane corso esiteltiin isolle yleisölle Italian kennelliiton lehdessä. 1983 perustettiin ensimmäinen cane corso -yhdistys S.A.C.C.. Vuonna 1987 ensimmäinen rotumääritelmä esitettiin ENCI:n tuomarikomitealle.

1990-luvun alussa rodun harrastajat yhdessä muutaman tuomarin kanssa perustivat ns. "avoimen kirjan", "libro aperto:n", jonka tarkoituksena oli seurata rodun kehitystä esim. jalostuskoiria, pentueita ja verilinjooja. Vuonna 1992 tässä kirjassa oli yli 500 koiran tiedot. Kirja toimitettiin Italian kennelliittoon ja kaksi vuotta myöhemmin tammikuussa 1994 ENCI tunnusti rodun. Toukokuussa 1996 parhaat cane corsot kokoontuivat FCI:n delegaatiolle ja muutama kuukausi myöhemmin marraskuussa 1996 FCI tunnusti rodun ja rotumääritelmän. Suomeen ensimmäiset cane corsot rekisteröitiin 90-luvun lopulla.

3. JÄRJESTÖORGANISAATIO JA SEN HISTORIA

Bullmastiffit ja Mastiffit Ry on itsenäinen rotujärjestö, joka perustettiin 1967. Varsinainen toiminta alkoi v.1968 ja yhdistys hyväksyttiin rotujärjestöksi 1971. Järjestöön kuuluvat rodut ovat: bullmastiffi, mastiffi, espanjanmastiffi, fila brasileiro, bordeauxindoggi, napolinmastiffi, pyreneittenmastiffi ja cane corso. Tällä hetkellä yhdistyksen jäsenmäärä on noin 480. Yhdistyksen organisaatio on jaettu kahdeksanjäseniseen hallitukseen, jalostustoimikuntiin, näyttelytoimikuntaan sekä muihin toimihenkilöihin.

Cane Corso Club Finland ry perustettiin vuonna 2005 ja se toimii Bullmastiffit ja Mastiffit ry:n alaisuudessa. Yhdistyksen tarkoituksena on toimia cane corso -rotua harrastavien henkilöiden yhdistäjänä koko maassa, edistää ja auttaa rodun jalostusta ja kasvatusta sekä tehdä rotua tunnetuksi ja turvata sille kuuluvia arvokkaita ominaisuuksia. Cane Corso Club Finland ry:n jäsenmäärä on tällä hetkellä 14. Yhdistyksen hallitukseen kuuluu puheenjohtaja ja seitsemän jäsentä.

4. NYKYTILANNE

4.1 Populaation koko ja rakenne

Tällä hetkellä Suomessa arvioidaan olevan noin 40-60 cane corsoa. Tähän mennessä on syntynyt kaksi pentuetta (vuosina 2000 ja 2006). Kennelliiton rekisterissä on tällä hetkellä (08/2006) 43 cane corsoa, tuontikoiria on 25.

Suomessa geenipohja on kohtuullisen suppea ottaen huomioon koirien määrän ja tuontikoirien suuren osuuden. Geenipohjan laajuuden säilyttämiseksi koiria pitäisi tuoda harkiten eri linjoista. Koirien hankinnassa on huomioitava rodun kotimaassa käytettävä linjasiitos ja matadorurosten käyttö.

	2000	2001	2002	2003	2004	2005
Pennut (kotimaiset)	6	0	0	0	0	0
Tuontikoirat	1	2	1	3	9	4
Rekisteröinnit yht.	7	2	1	3	9	4
Pentueet	1	0	0	0	0	0
Pentuekoko	6	-	-	-	-	-
Kasvattajat	1	0	0	0	0	0

4.2 Luonne ja käyttöominaisuudet

Rotumääritelmän mukaan cane corso on omaisuuden, perheen ja karjan vartija, äärimmäisen ketterä ja herkästi reagoiva. Se on vahva, itsenäinen ja dominoiva koira. Se on utelias ja äärimmäisen kiinnostunut kaikesta ympärillään olevasta. Työkoirarotuna se tarvitsee myös toimintaa.

Cane corson luonteelle on ominaista, että se suhtautuu varauksellisesti ja välinpitämättömästi vieraisiin. Siltä on turha odottaa suurta kunnioitusta ihmisiä kohtaan, joita se ei tunne. Se ei saa silti olla aggressiivinen.

Koska koiria on Suomessa vielä vähän ja yksilöt ovat enimmäkseen nuoria, on vaikea tehdä yleistettyä arviota siitä, mikä rodun luonteen tilanne maassamme tällä hetkellä on. Lisäksi rodun käyttöominaisuuksien arviointia hankaloittaa palveluskoiraoikeuksien puuttuminen. Raportoitua tietoa luonneongelmista ei Suomessa ole, kannasta on luonnetestattu yksi koira hyväksytyllä tuloksella. Edellä mainituista syistä johtuen ei tässä vaiheessa voida arvioida eri testien soveltuvuutta juuri cane corson luonteen testaamiseen.

Yhdistyksen käsitys on, että cane corson luonne nykyisellään vastaa rotumääritelmän antamaa kuvausta ja koirat soveltuisivat hyvin alkuperäiseen käyttötarkoitukseensa. Luonneongelmia aiheuttavia ominaisuuksia ovat ennen kaikkea liiallinen arkuus tai aggressiivisuus, jotka voivat tehdä koiran käytöksestä arvaamatonta. Myöskään toimintakyvytön tai -haluton koira ei vastaa rodun tyypillistä luonnetta.

Ruotsissa on MH-kuvauksella testattu 39 koira. Ko. testistä näkyy rodun luonneprofiili verrattuna palveluskoirarotujen keskiarvoon (liite 1). Vaikka otos on vielä pieni, tulos näyttäisi olevan hyvin rodunomainen.

4.3 Terveys

4.3.1 PEVISA-ohjelmaan sisällytetyt sairaudet

Cane corsojen PEVISA-ohjelmaan on sisällytetty lonkkanivelen dysplasia HD sekä kyynärnivelen dysplasia ED. Edellisessä PEVISA:ssa (voimassa 1.1.2002–31.12.2006) lonkkien raja-arvona on ollut D, kuvausikärajana 18 kk. Kyynärien kohdalla on ollut kuvauspakko ilman raja-arvoa ja kuvausikärajana 12 kk.

PEVISA-ohjelma, joka astuu jalostuksen tavoiteohjelman kanssa voimaan 1.1.2007, on seuraavanlainen:

- Lonkkanivel dysplasian raja-arvona D, kuvausikärajana 18kk
- Kyynärnivelen kuvauspakko ilman raja-arvoa, kuvausikärajana 12kk
- Silmätarkastuspakko ennen astutusta, tulos ei vaikuta koiran jalostuskäyttöön

Lonkka- ja kyynärnivelen raja-arvojen suhteen ei muutoksia edelliseen PEVISA:an ole tehty. Edellisen PEVISA:n voimassaoloaikana on kotimaassa syntynyt ainoastaan yksi pentue (vuonna 2006), joten ei ole ollut mahdollista kartoittaa tarvetta muutoksiin.

Cane corsoilla ei tiettävästi Suomessa ole silmäsairauksia, mutta rotuyhdistys on halunnut lisätä silmätarkastuspakon PEVISA:an, jotta asiasta saadaan tilastoitua tietoa. Ulkomailla ei rodulta juurikaan tutkita silmiä, joten ei tiedetä miten paljon sairauksia esiintyy. Tähän mennessä (08/2006) on yksi cane corso tutkittu silmien osalta ja todettu terveeksi.

• **Lonkkanivelen dysplasia HD**

Lonkkanivelen dysplasialla tarkoitetaan perinnöllistä lonkkamaljan ja reisiluun pään yhteensopimattomuutta, joka voi esiintyä koiralla tois- tai molemminpuolisena. Yhteensopimattomuus voi olla lievä tai vaikea-asteinen. Vian esiintuloon vaikuttaa useampi geeni sekä geneettisesti alttiilla yksilöllä mahdollisesti myös kasvuajan vääryntyyppinen ruokinta ja liikunta.

• **Kyynärnivelen dysplasia ED**

Kyynärnivelen kasvuhäiriö on perinnöllinen, invalidisoiva ja kivulias sairaus. Pahimmillaan se estää koiran normaalin liikkumisen ja lyhentää elinikää. Kyynärnivelen kasvuhäiriössä kyynäriluun ulokkeessa tai varisulokkeessa voi olla

luutumishäiriö ja nivelen eri osat voivat olla yhteensopimattomat. Nämä voivat aiheuttaa nivelen ärsytystä, joka johtaa luupiikkien muodostumiseen. Tätä kutsutaan artroosiksi.

Suomeen rekisteröityjen ja kyynär- ja lonkkanivel tutkittujen koirien suhteen tilastoitua tietoa on toistaiseksi käytettävissä hyvin vähän. Rekisteröidyistä koirista (43 kpl) on 11:sta otettu viralliset lonkkakuvat ja 13:sta viralliset kyynärkuvat (08/2006).

PEVISA:an sisällytetyt raja-arvot pohjautuvat pääsääntöisesti yleiseen tietouteen lonkkavian yleisyydestä suurilla ja raskailla roduilla. Raja-arvoa asetettaessa on otettu huomioon koiran alkuperäinen käyttötarkoitus ja rakenne sekä ne muutamit kuvaustulokset, jotka ovat tähän mennessä olleet saatavilla.

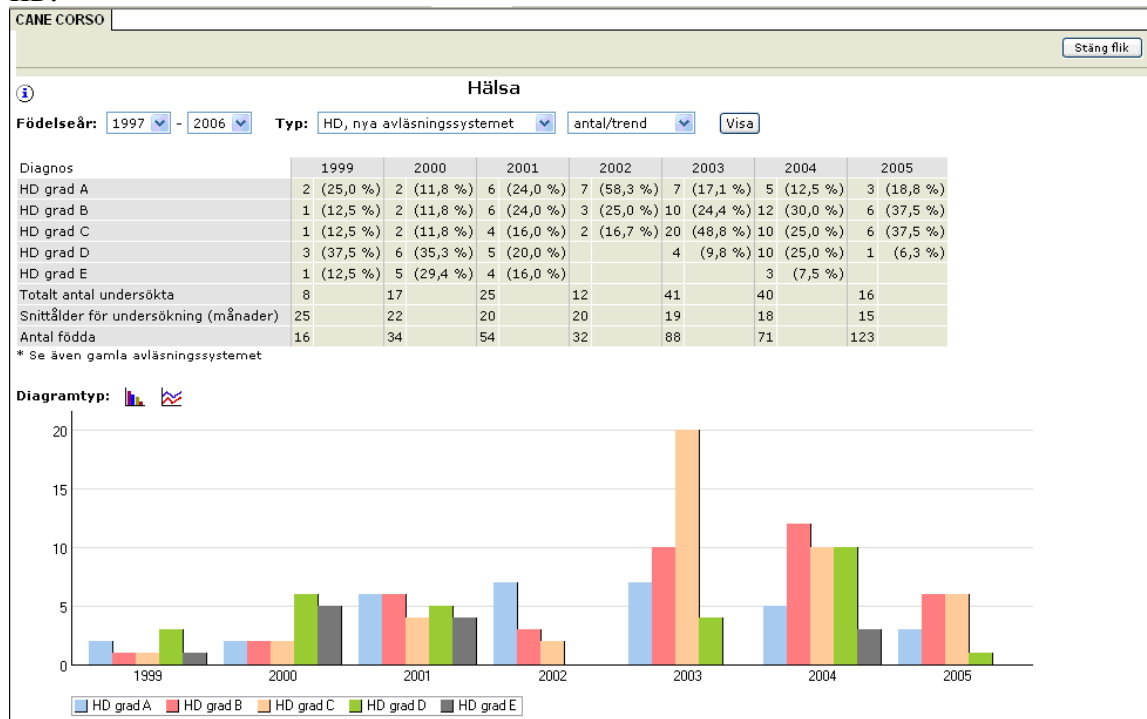
Alla olevissa kaavioissa on esitettyä cane corsojen lonkka- ja kyynärniveliä kuvaustulokset (tilanne 10/06).

HD		HD A	HD B	HD C	HD D	HD E
Syntymävuosi						
1997	1					
1998	0					
1999	2					
2000	9				3	1
2001	1				1	
2002	3		1	1		
2003	8	1	1		2	
2004	5	1		1		
2005	2					
2006	12					
	yht. 43	2	2	2	6	1
					Kuvattuja yht. 13 kpl	

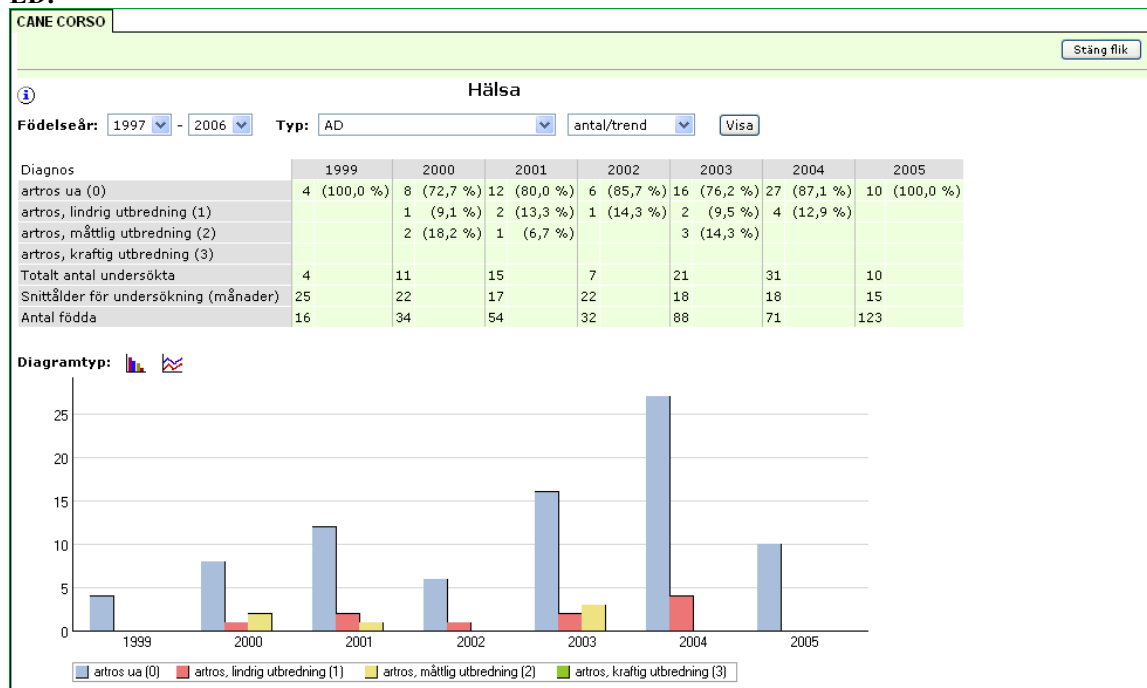
ED		0	1	2	3
Syntymävuosi					
1997	1				
1998	0				
1999	2				
2000	9	2	1		
2001	1		1		
2002	3	2			
2003	8	3	1	2	
2004	5	1	1		
2005	2				
2006	12				
	yht. 43	8	4	2	
					Kuvattuja yht. 14 kpl

Seuraavilla sivuilla esitetään taulukot myös Ruotsin HD- ja ED-tilastoista. Tilastoja ei voi suoraan verrata, koska kuvattujen koirien määrät ja kuvausajanjaksot eroavat. Silmäsairauksia Ruotsissa ei ole kartoitettu.

HD:

ED:

4.3.2 Muut Suomessa rodulla todetut merkittävät sairaudet

Seuraavassa on lueteltuna sairauksia, joita tiedetään rodulla ilmeneen. Tilastoitua tietoa näistäkään ei ole saatavilla, mutta rotuyhdistyksen mielestä yksittäistapauksetkin kannattaa näin pienessä populaatiossa huomioida.

- Ektropium eli silmäluomen uloskääntyminen
- Entropium eli silmäluomen sisäänkääntyminen

Ektropium tarkoittaa sitä, että alaluomi riippuu selvästi muodostaen taskun, jonne voi helposti kerääntyä likaa, joka johtaa sidekalvon ärsytykseen.

Entropiumissa osa alaluomesta, joskus myös yläluomesta, kiertyy sisäänpäin, jolloin karvainen iho joutuu sidekalvoa vasten, jolloin sarveiskalvo voi vaurioitua.

Molemmat ovat perinnöllisiä silmäluomen asentovirheitä ja tyypillisiä molossityyppisillä roduilla.

- Kolmannen silmäluomen (vilkkuluomen) ongelmat ja kirsikkasilmä (cherryeye)

Kirsikkasilmässä (cherryeye) kyynelrauhanen luiskahtaa esiin alaluomen alta. Tällöin silmän sisänurkassa näkyy punainen pallukka, joka tulehtuessaan voi turvota jopa kirsikan kokoiseksi. Tämä kyynelrauhanen esiinluiskahdus on syytä korjata kirurgisesti mahdollisimman nopeasti. Ongelman perusmekanismia ei tiedetä, mutta se liittyy löysiin silmäluomiin sekä yleiseen kallon ja silmän rakenteeseen.

- Demodikoosi

Demodex canis eli sikaripunkki on loinen, joka elää koiran karvatupessa eikä yleensä oireile. Joskus nuorilla immunologisesti vielä kehittymättömillä koirilla voi olla nähtävissä paikallisia loisen aiheuttamia ihovauriota, demodikooseja. Sairaus on useimmiten harmiton, mutta toisinaan aiheuttaa pahoja ihovaurioita (yleistynyt demodikoosi), jotka vaativat eläinlääkärin hoitoa. *Demodex canis* -loinen siirtyy emältä pennuille. Sairauden takana voi olla myös perinnöllinen immuunijärjestelmän puutos.

- Mahalaukun laajentuminen ja kiertyminen

Vatsalaukunkiertymä on koiralle hengenvaarallinen tila, johon sairastuvat tavallista helpommin suuret ja syvärintaiset koirat. Jostain syystä mahalaukku joko täydellisesti tai osittain kiertyy itsensä ympäri sulkien tien niin, ettei mahalaukun sisältö pääse kulkemaan mihinkään suuntaan. Maha täyttyy kaasusta, joka laajentaa mahalaukun nopeasti.

Yleistyneiden laajentumien tai kiertymien syitä ei tunneta. Kysymyksessä voi olla perinnöllinen heikkous, mutta ruokinnalla ja liiallisella liikunnalla lähellä ruokailua lienee suurin osuus sairauden puhkeamiseen.

4.3.3 Yhteenveto rodulla muissa maissa tai kirjallisuudessa kuvatuista sairauksista

Kuten aiemmissa osioissa on mainittu, ulkomailla ei juuri ole tilastoitua tietoa rodun sairauksista.

4.4 Ulkomuoto

Cane corson tulisi rotumääritelmän mukaan olla kooltaan keskikokoisesta suureen, roteva ja vahva, mutta kuitenkin tyylikäs. Sille on tyypillistä voimakkaat ja kuivat lihakset sekä rodulle ominainen voima, ketteryys ja kestävyys. Se on yleisrakenteeltaan vahva. Cane Corso on rungoltaan säkäkorkeuttaan pidempi, sopusuhtainen kokonsa suhteen, mutta ei tasapaksu.

Cane corso on työkoirarotu, joka on säilyttänyt sekä käyttöominaisuuteensa että työkoiran rakenteensa. Cane corsoja on aivan viime vuosikymmeniin asti kasvatettu nimenomaan käyttötarkoituksen mukaan. Tästä johtuen ulkomuodossa on paljon vaihtelevuutta.

Suomen populaatiossa ulkomuodon monimuotoisuus ja laadun vaihtelevuus on selkeästi nähtävissä. Tämä johtuu siitä, että kanta koostuu tällä hetkellä lähes kokonaan tuontikoirista. Koiria on tuotu useasta maasta ja eri kasvattajilta. Yhtenäisen rotutyypillisen ulkomuodon saavuttamiseksi onkin jalostukseen käytettävien koirien valinta tehtävä huolellisesti. Terveen työkoiran rakenteen säilyttämistä tulisi myös edesauttaa. On siis toivottavaa, että kasvattajat pyrkivät mahdollisimman rotutyypillisiin, tasapainoisiin ja terverakenteisiin koiriin.

Leimaa antavin piirre cane corson ulkomuodossa on pää ja ilme, jotka erottavat se muista roduista. Näitä ominaisuuksia tulisi kasvattajien erityisesti vaalia kasvatustyössään.

Ulkomuodon keskeisenä jalostustavoitteena on saada oikea rotutyypin vallitsevaksi. Melko uutena ja pienimääräisenä rotuna Suomessa cane corson jalostuksellisista ongelmista suurin on väärä rotutyypin. Tuomarit arvostelevat näyttelyissä koiria FCI:n voimassaolevan rotumääritelmän mukaisesti. Suomalaisen pienen populaation ongelmana on, että näyttelyissä rodun edustajia on paikalla usein vain yksi tai muutama. Rotutyypin arvioiminen saattaa olla varsin hankalaa tuomareille, jotka eivät tunne rotua hyvin. Tämä ei anna parhaita mahdollisia edellytyksiä arvostelulle. Suomessa rotujärjestö järjesti keväällä 2006 tuomareille erikoiskoulutuksen, jossa esiteltävänä rotuna oli ensimmäistä kertaa cane corso. Koulutusta pyritään järjestämään jatkossa vuosittain.

Ulkomuodossa tuli erityisesti kiinnittää huomiota rotumääritelmän kohtiin, jotka koskevat päätä ja runkoa:

- **TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA:** Runko on n. 11% pidempi kuin säkäkorkeus. Pään pituus on lähes 36% säkäkorkeudesta. Kuonon pituus on 34% pään kokonaispituudesta. Rintakehän korkeus on 50% säkäkorkeudesta ja yhtä suuri kuin raajan korkeus kyynärpäähän.
- **PÄÄ:** Lyhytkalloinen. Pään kokonaispituus on 36% säkäkorkeudesta. Kallon ja kuonon ylälinjat ovat lähes yhdensuuntaiset. Pään ympäry, mitattuna poskipäiden kohdalta, on enemmän kuin kaksinkertainen pään kokonaispituuteen verrattuna, myös nartuilla. Nahka on päässä kiinteää ja tiivistä; pehmeää ja sileää.
- **KALLO-OSA:** Edestä katsoen leveä ja kevyesti kaareutunut. Sivusta katsoen se muodostaa epäsäännöllisen kaaren, joka otsan takaa on lähes tasainen niskakymmyyn asti. Otsaurre syvä ja näkyvä. Ylhäältä katsoen pää näyttää neliömäiseltä, johtuen ulkonevista poskien luista ja niistä peittävästä voimakkaista lihaksista. Otsaontelo hyvin kehittynyt. Otsapenger - hyvin korostunut, johtuen hyvin kehittyneestä ja ulkonevasta otsaontelosta ja selvistä kulmakarvojen kaarista.
- **KUONO:** Hyvin leveä ja voimakas. Kuonon leveys tulee olla lähes yhtä suuri sen pituuden kanssa, joka on lähes 34% pään kokonaispituudesta. Kuonon pituus on enemmän kuin 50% kallon pituudesta. Johtuen kuonon sivulinjojen yhdensuuntaisuudesta ja täyteläisyydestä sekä leukojen leveydestä, kuono-osa on neliömäinen ja tasainen. Kuonon selkä on suoraviivainen ja melko tasainen. Kuonon alalinjan määrittää ylähuulet.
- **HUULET:** Melko tiiviit. Edestä katsoen ylähuuli muodostaa ylösalaisin olevan U:n ja sivusta katsottuna ovat kohtuullisen riippuvat. Ylähuulet peittävät alaleuan ja muodostavat kuonon alalinjan.
- **LEUAT:** Leuat ovat hyvin leveät, vahvat ja paksut, yläleuka hiukan lyhyempi (lievä alapurenta). Alaleuka melko kaareva. Etuhampaat tiiviissä suorassa linjassa.
- **POSKET:** Posket täydet ja tunnistettavat.
- **HAMPAAT:** Valkoiset, isot, täydelliset määrältään ja kooltaan. Alaleuan etuhampaat ylittävät vain hiukan (n. ½ cm) yläetuhampaat, joten purenta on lievä alapurenta.
- **SILMÄT:** Silmät ovat keskikokoiset koiraan kokoon verrattuna, soikeat, hiukan ulkonevat, eteenpäin katsovat. Silmäluomet tiiviit, joissa reunan pigmentointi musta. Kovakalvo ei näkyvissä. Kolmas silmäluomi voimakkaasti pigmentoitunut. Silmäterä mahdollisimman tumma, karvapeitteen värin mukaan. Ilme älykäs ja

tarkkaavainen.

- **KORVAT:** Keskikokoiset suhteessa koiran päähän ja kokoon; peittää ohut ja sileä karvoitus, kolmionmuotoiset, tyvestä leveät ja pyöreät, melko paksut. Selvästi kulmakaarien yläpuolelle kiinnittyneet, riippuvat, kärki poskien tasalla. Litteät ja hiukan ulospäin kääntyneet. Koiran olleessa tarkkaavainen korvat voivat olla puolipystyt. Korvat ovat yleensä tyvistetty tasasivuisen kolmion muotoisiksi. (Huom. Suomessa tyvistyskielto.)
- **RUNKO:** Kompakti, vahvarakenteinen ja erittäin lihaksikas. Rungon pituus on 11% suurempi kuin säkäkorkeus, sallittu poikkeama $\pm 1\%$
- **YLÄLINJA:** Selkälinja on suora, kuitenkin lantion kohdalla hieman kupera.
- **RINTA:** Leveä, hyvin viisto ja avoin, hyvin lihaksikas. Leveys 35% säkäkorkeudesta, rintalastan kärki samalla korkeudella olkanivelen kanssa. Sivulta katsoen rinta on ulkoneva eturaajoihin nähden ja hiukan kupera
- **RINTAKEHÄ:** Tilava, kylkiluut pitkät ja hyvin kaareutuneet.
- **ALALINJA JA VATSA:** Rintalasta on kalteva, pitkä, leveä ja sivusta katsottuna se muodostaa puolikaaren, joka kohoaa vähitellen kohti vatsaa. Vatsa ei ole kuopalla eikä löysä, sivusta katsottuna se nousee rintalastasta nivusiin pehmeästi kaareutuen.
- **HÄNTÄ:** Melko korkealle kiinnittynyt, tyvestään paksu ja eikä liian kapeneva kärkeä kohden, venytettynä ei liian paljoa yli kintereen. "Levossa" häntä alhaalla. Muuten koiran liikkeessä vaakatasossa tai jonkin verran selkälinjan yläpuolella, mutta ei kuitenkaan koskaan kiertyneenä tai pystyssä. Häntä tyvistetään neljännen nikaman kohdalla (Huom. Suomessa tyvistyskielto)
- **RAAJAT - ETURAAJAT:** Pystysuorat sekä edestä että sivusta katsottuna. Raajan korkeus kyynäränkohdalla on 50% säkäkorkeudesta. Raajat suhteessa koiran kokoon, vahvat ja voimakkaat.
- **TAKARAAJAT:** Ovat pystysuorat edestä katsottuna. Oikeassa suhteessa koiran kokoon nähden, vahvat ja voimakkaat.
- **LIIKKEET:** Askeleet pitkät, ravi maatavoittava. Ravi toivotuin liikuntamuoto
- **NAHKA:** Melko paksua ja tiivistä. Kaula ilman riippuvaa kaulanahkaa. Pää ei ryppyinen.
- **KARVAPEITE - KARVA:** Karva lyhyttä, mutta ei pehmeää. Kiiltävää, jäykkää, hyvin tiivistä, ohut aluskarva, joka paksunee talvella (mutta ei koskaan tule esiin päälakarvan lomasta). Keskimääräinen karvan pituus 2-2.5 cm. Säkän kohdalla, takapuolen päältä, reisien takaosasta sekä hännän tyvestä karvan pituus noin 3 cm, muodostamatta kuitenkaan hapsuja.

Kasvattajien tulisi suhtautua kriittisesti käyttämänsä jalostusmateriaalin virheisiin. Suomen kannassa esiintyy esim. kohtalaisen paljon väärän purennan omaavia koiria. Tuomareiden mahdollinen heikko rotutuntemus mahdollistaa hylkäävänkin virheen omaavan koiran valioitumisen.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat rotumääritelmän kaikista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

- **VAKAVAT VIRHEET:** Yhdensuuntaiset tai liian erisuuntaiset kuonon ja kallon ylälinjat; osittainen pigmentinpuute kirsussa; leikkaava purenta tai voimakas alapurenta; kiertynyt tai vaakasuora häntä; jatkuva peitsaus; annetun säkäkorkeuden ylitys tai alitus.
- **HYLKÄÄVÄT VIRHEET:** Yhtenevät kallon ja kuonon ylälinjat; täydellinen pigmentinpuute kirsussa; selvästi kovera tai kyömy kuononselkä; yläpurenta; osittainen tai täydellinen pigmentinpuute silmäluomissa, herasilmä, karsastus; hännättömyys tai lyhyt häntä (tyvistetty tai synnynnäinen); keskipitkä, pehmeä tai hapsuinen karvapeite; kaikki rotumääritelmässä mainitsemattomat värit; suuret valkoiset läiskät.

5. YHTEENVETO AIEMMAN TAVOITEOHJELMAN TOTEUTUMISESTA

Cane corsojen edellinen jalostuksen tavoiteohjelma (1.1.2002-31.12.2006) hyväksyttiin Suomen Kennelliiton jalostustieteellisen toimikunnan kokouksessa 2/2001 (jäljempänä JTO2002).

JTO2002:sta ei käy ilmi, että rodun kantaa olisi kartoitettu. Yleisissä jalostustavoitteissa todettiin vain koirakannan olevan vähälukuinen ja epäyhtenäinen. Myöskään mitään tutkittua tietoa rodun terveydestä ei tuolloin ole ollut saatavilla. Tavoitteeksi asetettiin, ettei jalostukseen käytetä isä/tytär-, äiti/poika- tai täyssiarsiiitosyhdistelmiä. JTO2002 asetettiin myös tavoite, että yhtä urosta saa käyttää enintään kolme kertaa kalenterivuoden aikana ja että nartulla saa teettää kolme pentuetta sen elinaikana (neljäs pentue mahdollinen jalostustoimikunnan poikkeusluvalla).

JTO2002:ssa jalostuksen painopisteeksi on määritelty, että jalostusyksilöiden tulee olla rotumääritelmän mukaisia. Erityistä huomiota on kiinnitetty yksilön luonteeseen ja terveyteen.

JTO2002:n tavoitteeksi asetettiin, että jalostukseen käytettävistä koirista tutkitaan PEVISA-ohjelman edellytysten mukaisesti lonkka- ja kyynärnivelet. Tavoitteiden toteutumista on seurattu, sillä PEVISA-tutkimukset ovat olleet pentueen rekisteröinnin ehtona.

Edellisen PEVISA:n (1.1.2002-31.12.2006) aikana on syntynyt ainoastaan yksi rekisteröity pentue. Tämä pentue on syntynyt 5/2006, joten tilastointia ei vielä ole.

6. JALOSTUKSEN TAVOITTEET JA STRATEGIAT

6.1 Visio

Cane corso on alun perin ollut maatalojen väsymätön ”yleiskoiri”, jolla on ollut useita eri tehtäviä pihan vartioinnista ja puolustamisesta suurriistan metsästykseseen ja karjan ajoon. Nykyisin cane corson tehtävät ovat muotoutumassa enemmän nykypäivän elämää vastaaviksi. Monien koirien elämä on huomattavasti kevyempää kuin mitä se on alkujaan Italiassa ollut.

Cane corson on virallisesti hyväksyttynä rotuna nuori, sen käyttöominaisuudet ovat hyvin jäljellä, eikä ole havaittavissa jakaantumista käyttö- ja näyttelylinjaan. Tätä hienoa tilannetta tulisi vaalia ja jalostukseen käyttää luonneominaisuuksiltaan tyypillisiä, työkykyisiä ja aktiivisia koiria. Jalostuksen keskittyessä tällä hetkellä hyvin paljon ulkonäköseikkoihin olisi toivottavaa, että siinä ei mentäisi ääripäihin, vaan cane corson rakenne pysyisi työkoiralle sopivana ja sille tyypillinen liikkuvuus ja ketteryys säilyisivät.

Tulevaisuudessa olisi toivottavaa saada rodulle palveluskoira-aikeudet, jotta koiran työ- ja käyttöominaisuuksia pystyttäisiin hyödyntämään suuremman harrastajajoukon piirissä. Rodun edustajilla on Suomen ulkopuolella tuloksia useista perinteisistä palveluskoiralajeista, joten potentiaalia siinä on. Cane corson ollessa vaativa ja voimakas rotu olisi toivottavaa, että rodun edustajat päätyisivät enemmänkin aktiivisten koiraharrastajien käsiin kuin ainoastaan seurakoiriksi.

Kaiken jalostuksen perustana voidaan pitää rodun geenipoolia ja sen laajuutta. Tavoitteena olisi säilyttää mahdollisimman laaja geenipohja rodussamme ja tämä vaatii suunnitelmallisuutta sekä kasvattajilta että rodun jalostustoimikunnalta. Tiivis yhteistyö ulkomaalaisten kasvattajien kanssa on toivottavaa ja auttaa pitämään geenipoolin kohtuullisen suurena. Kansainvälinen yhteistyö myös lisää tiedon kulkua olettaen, että rodun harrastajat ovat avoimia yli maiden rajojenkin. Rodun tyypillisistä sairauksista ja terveydellisistä ongelmista on hyvin vähän tietoa, joten jokainen tiedonjyvänen on tervetullut.

Rotujärjestö pitää toivottavana, että rodun kasvatustyö tulee olemaan vastuuntuntoisten kasvattajien käsissä. Kaikki pennut tulee rekisteröidä ja kasvattajan tulee pyrkiä myymään pennut ainoastaan vastuuntuntoisiin, koirakokemusta omaaviin koteihin. Kasvattajien keskinäisten välien tulee olla avoimet ja erilaiset uhkakuvat ja mahdolliset ongelmat tulee nostaa avoimesti esille. Toivottavaa olisi myös, ettei rodusta tulisi ns. muotirotua. Tämä saattaisi johtaa liialliseen pentutuotantoon sekä useisiin samanaikaisiin pentueisiin eri kasvattajilla. Pentujen ”ylituotanto” saattaa aiheuttaa sen, että pentuja myytäisiin lähes kenelle tahansa.

6.2. Rotujärjestön tavoitteet

Jalostuksen tärkeimpänä tavoitteena on säilyttää cane corson terveys sekä luonne- ja käyttöominaisuudet siten, että se soveltuu monipuoliseksi palvelus- ja harrastuskoiraksi. Koska kyseessä on alunperin työkoira, tulee rodun luonteeseen ja käyttöominaisuuksiin kiinnittää erityistä huomiota. Arkoja ja toimintakyvyltään haluttomia tai aggressiivisia yksilöitä ei tule käyttää jalostukseen.

Rotuyhdistyksen tavoitteena on, että yhä useampi koira terveystutkitaan PEVISA:n mukaisesti, luonnetestataan ja jalostustarkastetaan. Tarkoituksena on hankkia lisää tietoa ja toteuttaa tehokkaampaa informointia terveysongelmien ehkäisystä. Myös rodun näyttelykäyntejä tulisi pyrkiä lisäämään, näin saataisiin Suomessa melko uutta rotua tunnetuksi ja ihmisille oikeaa tietoa rodun ulkonäöstä ja luonneominaisuuksista.

Rodun terveystilannetta sekä Suomessa että mahdollisuuksien mukaan muissa maissa tulee seurata aktiivisesti ja pyrkiä siihen, että jalostukseen käytettävät koirat pystyvät lisääntymään luonnollisesti. Sukusiitosta ja matadorurosten käyttöä on pyrittävä välttämään.

Tulevaisuudessa geenipoolia ei saa päästää kaventumaan, joten tarvitaan harkittuja tuonteja. Tuonneissa tulisi kiinnittää erityistä huomiota siihen, että koirat ovat eri linjoista ja taustoiltaan terveitä.

Ulkomuodon osalta tavoitteena on yhtenäistää rotutyyppejä ja välttää hylkävien virheiden esiintymistä (mm. purentavirheet). Huomiota tulee kiinnittää myös jalostukseen käytettävien koirien kokoon siten, että ne ovat rotumääritelmän puitteissa.

6.3 Rotuyhdistyksen strategia

Cane corsojen luonteen ja käyttöominaisuuksien seuraamiseksi kannustetaan ihmisiä harrastamaan koiriensa kanssa sekä käymään näyttelyissä ja luonnetestissä. Innostuksen herättämiseksi ja ylläpitämiseksi järjestetään leirejä ja koulutustilaisuuksia.

Terveystilannetta seurataan tulevaisuudessa mm. jäsenille suunnattujen kyselyjen avulla. PEVISA:an kuuluvien sairauksien osalta suoritetaan jatkuvaa seurantaa ja jos on tarpeen, muutetaan PEVISA:n vaatimuksia. PEVISA:an kuulumattomien sairauksien osalta informoidaan kasvattajia seikoista, joilla on tai tulisi olla merkitystä jalostusvalinnoissa. Pyritään ohjeistamaan jäsenistöä koirien terveystutkimusten tärkeydestä, jotta saadaan enemmän luotettavaa tietoa rodun terveystilanteesta.

Jalostustarkastuksia järjestetään säännöllisesti. Tavoitteena on, että kaikki jalostukseen käytettävät koirat olisi jalostustarkastettu. Tuontikoirien jalostustarkastuksia haittaa typistyskielto; tuonneista osalla on edelleen typistetyt korvat ja häntä. Yksi rotuyhdistyksen tärkeä tavoite on positiivisen informaation levittäminen rodusta.

6.4 Uhat ja mahdollisuudet

VAHVUUDET	HEIKKOUEDET
<ul style="list-style-type: none"> - uusi rotu Suomessa, herättää mielenkiintoa - rotujärjestössä asialle omistautuneita toimijoita - rotuna monipuolinen, toimii niin seura- kuin käyttökoiranakin - rotujärjestöllä rodun alkuperämaan eli Italian järjestön tuki	<ul style="list-style-type: none"> - tuontikoirat, ei takeita suvun taustoista - tuontikoirien terveystaustat ja keskinäiset sukulaisuudet, yksittäisten koirien suuret jälkeläismäärät lyhyen ajan sisällä - tarkempaa tietoa sukulaisten osalta - vaatii omistajaltaan paljon; corso vaatii hyvän peruskasvatuksen ja tottelevaisuuskoulutuksen - keski-eurooppalaiset ulkomuotovaatimukset erilaiset kuin Suomessa (korvien ja hännän typistys)

<p>MAHDOLLISUUDET</p> <ul style="list-style-type: none"> - toistaiseksi harvinainen rotu Suomessa, pennut menevät hyvin kaupaksi - tuontikoirat, jalostuspohjan laajentaminen - yhteistyön edistäminen ja kehittäminen pitkän kokemuksen omaavien ulkomaisten kasvattajien ja harrastajien kanssa - yhteistyön edistäminen muiden maiden rotujärjestöjen kanssa - suunnitelmallisella rotujärjestötyöllä luodaan cane corsoille positiivinen ja realistinen maine → lisää rodun tunnettavuutta 	<p>UHAT</p> <ul style="list-style-type: none"> - suomalaisten kasvattajien pieni määrä -> heidän saaminen mukaan toteuttamaan JTO:aa - kaupalliset kasvattajat: koiramäärän lisääminen, ei rotua kokonaisuutena huomioonottavia tavoitteita - tarkempaa tulostietoa sukulaisten osalta - tuontikoirat; liian suuret jälkeläismäärät lyhyessä ajassa, koirien keskinäiset sukulaisuudet ts. vaikutus perimään / populaatioon - uusi rotu, muiden koiraharrastajien ennakkoluulot vrt. maine hankalana jopa vaarallisena rotuna - väärällä kasvatuksella hyökkäävä, mahdollisesti aggressiivinen - uutena rotuna voi saada huonon maineen, mikäli rotujärjestö ei ota vahvaa roolia rodun asioiden ajajana. - liioittelu ulkomuotojalostuksessa voi aiheuttaa vinoutumia populaation käyttöominaisuuksissa tai perimässä, suositaan ”epäterveellisiä” ominaisuuksia jalostuksessa
--	---

6.5 Varautuminen ongelmiin

Riski	Syy	Varautuminen	Miten vältetään	Toteutuessaan merkitsee
a. Geenipoolin kapeus	Pieni koirakanta Suomessa.	Kasvatustyön jatkuvuuden suunnitteleminen.	Tarkkaan harkittu ulkolinjojen jalostuskäyttö. Suositukset "liikkakäytön" välttämiseksi.	Rotu muuttuu liian sisäsiittoiseksi.
b. Tuontikoirien terveystaustojen tuntemattomuus	Terveystietoja vaikeammin saatavilla ulkomailta.	Jatkuva, aktiivinen yhteistyö muiden maiden yhdistysten ja kasvattajien kanssa.	Vaatimus tutkituista, terveistä vanhemmista.	Perinnöllisiä sairauksia ja vikoja Suomen kantaan.
c. Oikean rotutyypin häviäminen	Tiedon puute oikeasta rotutyypistä. Käytetään jalostukseen koiria, jotka eivät ole rotutyypillisiä.	Koulutetaan sekä tiedotetaan/opastetaan kasvattajia ja ulkomuototuomareita.	Vältetään käyttämästä jalostukseen koiria, jotka eivät ole rotutyypillisiä.	Rodun ulkomuoto muuttuu eikä enää muistuta alkuperäistä tyyppiä.

d. Yleinen terveystilanteen heikkeneminen	Kts. kohta b. , Lähisukulaisten käyttö jalostuksessa. Vähäinen tutkimusaktiiviteetti virallisen lausunnon alaisuuteen kuuluvissa vioissa + sairauksissa (lonkat, kyynärät, silmätarkastukset), virallisten tutkimusten ulkopuolelle jäävistä vioista ja sairauksista ei saada luotettavaa tietoa.	Avoimuus ja yhteistyö kasvattajien kesken, erityisesti kotimaassa, mutta myös ulkomaisten kasvattajien kanssa. Kannustetaan omistajia/kasvattajia tutkituttamaan koiransa.	Vältetään käyttämästä jalostukseen koiria, joiden taustoja ei tunneta riittävästi. Vältetään käyttämästä lähisukulaisia keskenään. Julkaistaan tilastoja kerättyjen tutkimustietojen pohjalta.	Rodulle maine sairaana rotuna. Sairaudet leviävät ja koiria joudutaan lopettamaan nuorina. Ei löydy enää terveitä koiria jalostuskäyttöön. Ei ostajia pennuille.
---	---	--	--	--

6.6 Toimintasuunnitelma JTO:n toteuttamiseksi

Cane corsojen omistajia kannustetaan tutkituttamaan koiransa PEVISA:n vaatimusten mukaisesti, jotta saadaan kerättyä mahdollisimman paljon tietoa cane corsoilla esiintyvistä sairauksista. Tiedon keräämistä jatketaan myös tekemällä koko cane corso -kannalle terveyskysely (vuoden 2008 loppuun mennessä) ja kannustamalla omistajia osallistumaan jalostustarkastuksiin, luonnetesteihin, MH-kuvauksiin, käyttäytymiskokeeseen ja muihin mahdollisiin kokeisiin. Tietoa pyritään jakamaan ja lisäämään järjestämällä mahdollisuuksien mukaan koulutuksia, omistajakursseja ja kasvattajapäiviä sekä julkaisemalla tuloksia ja tilastoja yhdistyksen lehtisenä ja internet-sivuilla. Tietoa annetaan myös jalostusneuvonnalla, pentuvälityksellä ja keräämällä uroslistaa. Näiden lisäksi cane corsojen omistajia pyritään saamaan aktivoitua ja osallistumaan erilaisiin koulutuksiin ja kursseille, esimerkiksi kasvattaja- ja koulutusohjaajakursseille.

7. Tavoiteohjelman toteutumisen seuranta

- Tavoite: Yhä useamman koiran terveys tutkitaan PEVISA:n vaatimusten mukaan, koiran luonne testataan ja se käytetään jalostustarkastuksessa.
- Seuranta: Tavoitteen saavuttamista seurataan Kennelliiton KoiraNet -jalostustietojärjestelmän ja terveystarkastuksen vastausten avulla.
- Tavoite: Cane corson luonne- ja käyttöominaisuudet tulee säilyttää niin, että se soveltuu monipuoliseksi harrastus- ja käyttökoiraksi. Rotu ei saa jakaantua näyttely- ja käyttölinjoihin. Jalostukseen tulee käyttää vain ominaisuuksiltaan tyypillisiä, työkykyisiä ja aktiivisia koiria.
- Seuranta: Tavoitteen saavuttamista seurataan testitulosten määrän, laadun ja tulosjakauman perusteella.
- Tavoite: Kannan geneettisen populaation kasvattaminen. Kannan sukusiitosasteen ei tulisi kasvaa.
- Seuranta: Tavoitteen saavuttamista seurataan Kennelliiton KoiraNet-jalostustietojärjestelmän ja jalostusneuvonnan avulla.
- Tavoite: Yhä useamman cane corson tulisi päätyä aktiiviseen ja harrastavaan kotiin. Rodulle olisi hyvä saada palveluskoiraoikeudet.
- Seuranta: Tavoitteen saavuttamista seurataan koetulosten määrän ja tulosjakauman perusteella.

8. Liitteet

Liite 1. Cane corsojen ruotsalainen MH-kuvaus.